

گشودگی به وجود سبب نزدیکی به ساحت هستی است

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی اظهار کرد: انسان در این عالم متناهی و از بین رونده فرورفته است، با این حال گشوده به وجود است، گشودگی به وجود سبب نزدیکی به ساحت هستی و فهمیدن اضلاع هستی و چگونگی نسبت با آن می‌شود، این امر بنیادی‌ترین رویدادی است که در انسان تحقق می‌یابد.

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی اظهار کرد: انسان در این عالم متناهی و از بین رونده فرورفته است، با این حال گشوده به وجود است، گشودگی به وجود سبب نزدیکی به ساحت هستی و فهمیدن اضلاع هستی و چگونگی نسبت با آن می‌شود، این امر بنیادی‌ترین رویدادی است که در انسان تحقق می‌یابد.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، قاسم پورحسن، عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی، در شانزدهمین همایش بزرگداشت حکیم صدرالمآلهین شیرازی، به بیان سخنانی در موضوع «نسبت انسان با ساحت هستی در تفکر ملاصدرا و هایدگر» پرداخت.

پورحسن با بیان این‌که پس از ابن سینا، انسان‌شناسی و موضوع انسان از اهمیت فلسفی برخوردار شد، اظهار کرد: ملاصدرا در طرح مباحث انسان‌شناسی می‌کوشد تا با واکاوی تفکر فلسفی در حوزه اسلام، به خصوص ابن سینا و سهروردی و امتزاج آن با آموزه‌های وحیانی و روایی، طرح بدیعی از شناخت انسان بدست دهد.

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی با بیان این‌که از نظر ملاصدرا عالم در رابطه انسان با وجود تعریف می‌شود، خاطرنشان کرد: طرح ملاصدرا بر نظریه پیوند انسان با ساحت هستی استوار است. چنین رویکردی در هایدگر نیز به چشم می‌خورد.

وی تأکید کرد: در مورد انسان نمی‌توانیم تنها بگوییم انسان هست همان‌گونه که می‌گوییم درخت هست، سنگ هست، دریا هست، صحرا هست، بلکه باید بگوییم انسان وجود دارد.

پورحسن ادامه داد: انسان تا جایی پیش می‌رود که هر انسانی می‌تواند در نوع خود يك انسان منحصر به فرد شود؛ یعنی انسان عالم کبیر و جهان عالم صغیر است. ملاصدرا معتقد است تنها با انسان و از منظر انسان می‌توان از جهان سخن گفت و با انسان است که عالم، عالم می‌شود.

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی افزود: هایدگر با ایجاد نسبت دازاین یا انسان با وجود تأکید دارد که تنها خصوصیت دازاین همان نسبت خاص او با وجود بوده و تنها دازاین است که می‌تواند عالم را فهم کند. در ملاصدرا و هایدگر پرسش از انسان و حقیقت انسان، به پرسش از نسبت با وجود باز می‌گردد.

وی با تأکید بر این‌که انسان موجودی است که پرسش‌گر است و اساس پرسش او پرسیدن از وجود است، عنوان کرد: ملاصدرا و هایدگر اعتقاد دارند که انسان فروافتاده در عالم است و انسان موجودی است با امکانات بی‌شمار و نامتناهی. حال چه زمانی این امکانات به‌طور کامل تعیین می‌یابد و شکوفا می‌شود؟

پورحسن با بیان این‌که پاسخ هر دو فیلسوف این است که با پرسش از هستی و در طلب وجود بودن این تعیین رقم زده می‌شود، اظهار کرد: انسان که در این عالم متناهی و از بین رونده فرورفته است، با این وجود گشوده به وجود است. گشودگی به وجود سبب نزدیکی به ساحت هستی و فهمیدن اضلاع هستی و چگونگی نسبت با آن می‌شود. این امر بنیادی‌ترین رویدادی است که در انسان تحقق می‌یابد.